

UNEXPOSED

Leuvens platform voor fotografie

PhotoTWENS 2025

5 — 28 september 2025

100%
klimaatneutraal gedrukt

zwartopwit
duurzaam drukwerk

PhotoTWENS

Tentoonstellingspublicatie 2025

Inhoudstafel

Voorwoord	5
Lies Rock: Beeldtaal	6
Impressies van de jury	8
Arctic Paper-award	9
PhotoTWENS 2025, de laureaten	10-43
Fotoboek Field trip	44
Fotograaf: toekomst gezocht, geptsreksavond	45
Premiebeeld	46
PhotoTWENS 2026	47
In memoriam: Paul Laes	48

Colofon

Gepubliceerd door het fotografieplatform Unexposed, augustus 2025

Redactie: Lea Winkeler en Herman Vanaerschot

Vormgeving: Herman Vanaerschot

Omslagfoto: © Rosalie Dirven

All photographs in this catalogue are copyright of the original artist or photographer.

All rights reserved.

Klimaatneutraal gedrukt door Zwartopwit.

De leden van Unexposed: Pol Leemans, Leopold Oosterlynck, Herman Vanaerschot, Lea Winkeler, Griet Celen en Tom Herbots.

Unexposed dankt de mensen en instanties die dit project mogelijk maakten:

Het stadsbestuur van Leuven

Bert Cornillie, schepen van cultuur, toerisme, evenementen, deeltijds kunstonderwijs en senioren van de Stad Leuven

Piet Forger, directeur Cultuur, Stad Leuven

Kristel Salaets, adviseur Cultuurcommunicatie, Stad Leuven

Hanna van Zutphen, deelraad Kunsten en het Cultuurplatform

En alle sympathisanten die ons blijven steunen.

Ondersteunende organisaties en ondernemingen

UNEXPOSED

Leuvens platform voor fotografie

Contact: Pol Leemans, Mechelsesteenweg 86A, BE-3000 Leuven
info@unexposed.eu
www.unexposed.eu
facebook.com/unexp0sed — instagram: @phototwens

Zoekers

Het is een reden om dankbaar te zijn: dat we zeventien beloftevolle fotografen mogen presenteren in een tentoonstelling en in deze brochure. Voor het dertiende jaar al toont PhotoTWENS hoe talentvol en serieus jonge mensen het medium fotografie hanteren. Wij, organisatoren, zijn vereerd dat we hun werk mogen helpen zichtbaar maken.

Wellicht zullen hun fotoreeksen binnen enkele jaren een momentopname blijken, een fase in de zoektocht van deze twintigers naar hoe ze zich verhouden tot hun tijd en tot zichzelf, en tot het medium dat ze hier hanteren: de fotografie.

PhotoTWENS 2025 legt de ernst vast waarmee ze deze zoektocht afleggen. We zien hoe ze het gevecht aangaan met de meedogenloze actualiteit. Hoe ze experimenteren in antwoord op het ecologisch drama dat zich wereldwijd voltrekt. Ze verbeelden essentiële vraagstukken van het bestaan: lichamelijke en aftakeling, herinnering en droom. Ze speuren naar tederheid in een lichte aanraking of in een simpel samenzijn. De zoekers van hun fototoestellen gaan in alle richtingen en doen precies dat: zoeken.

Evident is dat niet. Er is in deze tijd weinig aanmoediging om dieper te graven, succesrecepten te betwifelen of zich kwetsbaar op te stellen. In tegendeel – (sociale) media en de alomtegenwoordige commerciële recepten duwen in de richting van de ‘grootste gemene deler’. De aanstormende artificiële intelligentie, die ook een creatief instrument kan zijn, houdt het gevaar in dat het speelveld nog verder verkleint. ‘Eppur si muove’, zou Galileo Galilei hebben gezegd, ‘En toch draait ze’.

Over de PhotoTWENS van 2025 durven we zeggen: ‘Eppur si cerca’, en toch zoekt hij/zij/x, en durft daarbij de marge te verkennen. Voor hen organiseren we dit jaar twee extra initiatieven: een gespreksavond over de spanning tussen artistieke drive en commercieel werk, en een leerrijk drukkerijbezoek voor wie droomt van een eigen fotoboek. Samen met de tentoonstelling zelf bieden ze stapstenen langs het pad van onze zoekers.

En een aanmoediging. Zoals ook u, bezoeker van PhotoTWENS 2025, door uw interesse de fotografen uitnodigt om door te werken en niet op te geven. We hebben hun zoekende ogen nodig. Geef hen uw waardering, uw steun.

Lea Winkeler
Voor Unexposed/PhotoTWENS

PhotoTWENS in Kapel Romaanse Poort - © Herman Vanaerschot

Beeldtaal

Intussen is het traditie geworden: elk jaar in de loop van september met de leerlingen een wandeling maken naar de Romaanse Poort, schetsboek en potloden onder de arm. Waarom zou je immers enkel in de klas kijken naar de projectie van kunstwerken wanneer je ze in het centrum van Leuven authentiek kunt bewonderen?

Waarom zou je de swipende generatie jongeren zo ver krijgen om langer dan drie seconden naar een beeld te kijken? Waarom zou je moeite en energie steken in ogenrollende tieners die zich zogenaamd toch snel vervelen?

Bij het binnengaan maken ze kennis met een gedreven organisatie die kansen biedt aan jonge creatievelingen die slechts enkele jaren ouder zijn dan hen. De glimlachende gezichten delen stilzwijgend de warme appreciatie hiervoor. En bij sommigen vang ik al de twinkeling in de ogen op.

Alles begint bij het leren kijken, het nemen van tijd om te observeren. De sfeer van de kapel nodigt daartoe spontaan uit, ook al kan dit een uitdaging zijn. Hoe zorg je dat jonge zielen rust nemen en stilstaan bij de kracht van een beeld?

Ze kiezen de foto uit die hen het meeste aanspreekt en maken hiervan een schets. De keuze is persoonlijk en ze worden aangemoedigd niet dezelfde foto te kiezen als hun vrienden. Het overtekenen van de afbeelding zorgt voor een nauwkeurige observatie. Het gaat hier niet om het tekentalent van elke leerling, maar om het gericht kijken. Waar stopt de voorgrond en waar begint de achtergrond? Welke lijnen

lopen door het beeldvlak? Hoe speelt de fotograaf met het licht-schaduwefect? De stille concentratie zorgt voor gedeelde focus. De potloden glijden over het papier. Men veegt, men zucht en begint opnieuw of arceert. Men kijkt, tuurt, fluistert, zoekt en kijkt opnieuw.

Daarop volgen de zachte dialogen, het gemijmer, de verbazing,... -waarom kies jij voor die foto? -heb jij al gelezen wat die fotografe meemaakte? -heb je deze al gezien? -weet je aan wie deze afbeelding mij doet denken? -ik vraag me af hoe de fotograaf erin geslaagd is om dit beeld te 'trekken'?....

Soms hebben we geluk en wordt onze perceptie vergezeld van meeslepende orgelmuziek in de kapel. Soms zorgt de stilte ook voor een inwaartse bezinning vol overpeinzingen.

Op de terugweg blijven de reflecties nazinderen. In aanraking komen met andere beelden of voorstellingen, kennismaken met andere vormen van zich te uiten dan die van jezelf, zorgt voor de ervaring dat je eigen visie niet de enige is op de wereld. Dat bewustzijn lijkt soms een tanende evidentie te zijn in onze huidige samenleving en is daarom des te belangrijker. Kunst en cultuur zijn bijgevolg essentieel in een democratische opvoeding.

Leerlingen die verbaal niet meteen sterke vaardigheden bezitten, genieten van de waarde die gehecht wordt aan beeldtaal. Met een nooit eerder gezien gemak wisselen jongeren beelden uit die ze continu zelf maken. Ze zijn zich bijzonder bewust van de kracht van het beeld en de manipulatie ervan. Ze appreciëren dan ook de aandacht die hier naartoe gaat. Het bevestigt hun persoonlijkheid als geheel. Leerlingen zijn immers meer dan hun cognitief potentieel en dat durft men soms wel eens vergeten tijdens hun opleiding. In aanraking komen met kunst en cultuur breekt het eigen comfortabele gedachtengoed open. Het stimuleert de groei van een gezond zelfbeeld in al zijn facetten. Want kijken naar beelden gemaakt door creatieve geesten die slechts enkele jaren ouder zijn, doet zelf goesting krijgen in creëren.

Elke keer opnieuw is het een voorrecht om verrast te worden door wat onze jongeren van zichzelf laten zien bij het bezoeken van de expo.

Lies Rock
Leerkracht, Sint-Pieterscollege, Leuven

Impressies van de jury

Julie van der Vaart fotograaf

Zo'n tien jaar geleden was PhotoTwens voor mij als net afgestudeerde fotograaf een waardevolle springplank om mijn werk aan een groter publiek te tonen. Ik vond het bijzonder om jaren later weer betrokken te zijn bij dit platform, deze keer niet als deelnemer, maar als jurylid.

De organisatie had een correct en helder systeem opgezet voor het jureren, wat zorgde voor een eerlijk proces. De gesprekken die ontstonden tussen Johan, Sybren en mijzelf waren open, kritisch en verfrissend; zo zijn we samen tot een mooie en evenwichtige selectie van makers gekomen.

Wat mij vooral opviel was de diversiteit aan inzendingen. Dit vind ik essentieel bij het selecteren van werk waarin een nieuwe generatie makers centraal staat. Wat speelt er momenteel bij twintigers? Wat vinden zij belangrijk? Het is noodzakelijk om niet alleen verschillende vormen van fotografie te tonen, maar ook ruimte te geven aan uiteenlopende verhalen — van urgente maatschappelijke thema's tot intieme, persoonlijke vertellingen. We hebben breed gekeken en gekozen voor werk waarin zowel de vorm als de inhoud ons overtuigden.

De juryvergadering met Julie van der Vaart, Sybren Vanoverberghe en Johan Depoortere.
© Leopold Oosterlynck

De laureaten

Abdelrahman Alkahlout [PAL]

Annabel Joniau [BE]

Baptiste Van Leendert [BE]

Debora De Canio [IT]

Esmee Dobbelaar [NL]

Eveline van Hamond [NL]

Floor Martens [NL]

Flor Hoornaert [BE]

Hugo Istace / Justine Menghini [BE]

Manon Timmers [BE]

Marjolein Callewaert [BE]

Rosalie Dirven [BE]

Stanislaw Switala [POL]

Yasmine Lavoine Poniatowski [FR]

Unexposed Wild Card

Eliza de Morais Lopes da Silva [BE]

Simon Clement [BE]

Zhourui Guo [CHIN]

Arctic Paper award

Floor Martens [NL]

Fotokaart gedrukt op
Munken Pure Rough — 300 g

Rosalie Dirven [BE]

Fotokaart gedrukt op
Munken Pure Rough — 300 g

Zhourui Guo [CHIN]

Fotokaart gedrukt op
Munken Pure Rough — 300 g

ARCTIC PAPER

Abdelrahman Alkahlout

°1996, Gaza, Palestine

Abdelrahman Alkahlout is a Palestinian photojournalist and humanitarian advocate from Gaza. Since 2009 he has focused on documenting wars, displacement, and civilian suffering. He has covered multiple Israeli assaults on Gaza, the 2023 Turkey-Syria earthquake, and global events like the FIFA World Cup 2022. Despite being wounded six times while reporting, he continues to use his lens as a weapon for truth. His work has received international acclaim, including awards from Tokyo, Berlin, and Fine Art Photography Awards. Currently based in Istanbul, his mission remains to amplify unheard voices and expose injustice through visual storytelling.

Steps Through Ashes: The Unbroken Journey

This photographic series documents the forced displacement of civilians in Gaza during the ongoing war of extermination. It is a journey of survival, loss, and unwavering resilience etched into every footprint.

The first image captures a mass of civilians escaping destruction. Their expressions speak of fear, dignity, and determination.

In the second frame, a single family walks alone on a deserted road flanked by ruins.

Once a lively neighborhood, now reduced to silence and rubble. The father holds a green duffel bag, the children cling to their mothers, symbols of fractured normality.

The third photo shows an elderly woman sitting calmly on the remains of her home, surrounded by concrete and broken rebar. Her stillness is not surrender, but defiance—a living testimony of memory and rootedness.

The fourth image portrays a man cooking macaroni over an open fire in the sand, with five children huddled behind him in the cold. Yet, there is warmth in his presence, and hope in the children's gaze.

Finally, a powerful aerial view shows hundreds praying beside a collapsed mosque. Faith persists even among the ruins.

This series doesn't merely document displacement—it reveals the soul of a people walking through destruction, yet refusing to kneel before it.

abad.gaza96@gmail.com

Instagram: <https://www.instagram.com/abd.pix96>

Annabel Joniau

°2002, Leuven, België

2018 - 2021 : Audiovisuele Vorming te PIKOH (Provenciale Kunsthumaniora Hasselt)

2022 - 2025: Professionele Bachelor Fotografie, Narafi (LUCA School Of Arts)

Mijn reeks omarmt mijn zoektocht naar het vertalen van het verhaal van Narcissus door middel van fotografie. Ik geef Narcissus zelf een stem als personage en ook de rivier waarin hij verdronk. Daarnaast toon ik narcissen in één van mijn beelden omdat deze op verschillende manieren connecteren met de mythe: de naam natuurlijk, ze groeien naast rivieren en buigen hun hoofd naar voren; naar de rivier toe zoals Narcissus. Beide personages in dit verhaal worden anoniem gehouden met een opening tot denken en identificatie voor de kijker zelf in de beelden.

photosalabelle@gmail.com

Instagram: @photosalabelle

Baptiste Van Leendert

°2002, Eupen, België

2022 - 2025: l'ESA Saint-Luc de Liège

Ce projet est une relecture personnelle de mon village natal, où je transforme le réel en un espace magnifié et onirique. À travers la lumière, la couleur et la mise en scène, je documente des souvenirs, des ambiances et des paysages en mutation.

D'abord inspiré par une approche documentaire, mon travail évolue vers une errance photographique puis une dérive, influencée par les Situationnistes. Mon regard se porte sur l'urbanisme figé, l'ennui des jeunes et la nature comme refuge.

À travers des autoportraits et des compositions surréalistes, j'interroge aussi la frontière entre solitude et création.

baptistevl@proton.me

Debora De Canio

°1995, San Giovanni Rotondo (FG), Italy

Debora De Canio studied photography in Rome and art and design with interdisciplinary practices at the Birmingham City University.

Her practice relies on experimental photography, which involves the manipulation or combination of photographic materials with various mediums. With a focus on environmental concerns, she explores sustainable alternatives to traditional darkroom techniques. Her recent work delves into preserving cultural traditions, merging artisanal methods with anthropological contexts. She has displayed her artwork throughout Europe, contributed to publications, and taken part in workshops, broadening her multidisciplinary approach.

Beneath Our Skin explores the profound connection between the human body and water, emphasizing our dependence on this vital element and reflecting on its gradual disappearance due to environmental degradation. With the human body composed of over 60% water, it serves as a metaphor for both our own fragility and that of the ecosystems we inhabit.

The project merges photographs and anatomical illustrations from *De Humani Corporis Fabrica* by Andreas Vesalius (1543), a foundational text in medical history. Vesalius's depersonalized figures symbolize shared human vulnerability, transcending time and individual identity.

The images were digitally edited, printed as paper negatives, and exposed on Ilford Ilfospeed Grade 2 paper using the phytogram technique. I chose to experiment with an alternative organic development process, using blue Powerade to avoid traditional darkroom chemicals. The imperfections and gradual fading of the images mirror the project's central themes: impermanence, environmental fragility, and the urgency of sustainable practices.

This series presents a paradox: the human body, so closely tied to water, now exists in a world where water scarcity and pollution threaten life itself. Yet within this vulnerability lies a call to action—to recognize the deep interdependence between humanity and nature. *Beneath Our Skin* seeks not only to acknowledge our shared fragility but also to inspire a sense of collective responsibility and hope for a more sustainable future.

deboradec.ddc@gmail.com
deboradecanio.com

Esmee Dobbelaar

°2004, Hulst, Nederland

2023 - 2024: Mediavormgever – Scalda, Terneuzen (versneld afgerond)
2025 : Fotografie – KdG Sint Lucas, Antwerpen

De laatste glans

Met de 'Laatste Glans' volg ik een dragqueen die al meer dan 23 jaar schittert op het podium. Ooit de ster van de show, nu worstelend met de onvermijdelijke tand des tijds. De felle lampen die haar vroeger lieten stralen, werpen nu schaduwen van twijfel. De opkomst van jongere, energieke queens dwingt haar tot een meedogenloze confrontatie met zichzelf. Elke foto vangt een moment tussen melancholie en trots — de gebarsten make-up, de vermoeide ogen achter de wimpers, de schaduw van wat ooit een onstuitbare kracht was. De wereld verandert, het publiek juicht voor nieuw talent, maar hoe laat je los als je identiteit verweven is met het podium?

'De Laatste Glans' is een intieme, rauwe blik op veerkracht van een kunstenaar die ooit een ster was en nog steeds is.

esde.fotografie@gmail.com
edobbelaar.myportfolio.com

Eveline van Hamond

°1999, Sint Oedenrode, Nederland

2017 - 2021 : Sint Lucas, Eindhoven – MBO Fotografie

2021 - 2024 : Narafi, LUCA School of Arts, Brussel – Bachelor in Fotografie

What They Left

‘What They Left’ is een persoonlijke documentaire die ik maakte tijdens mijn afstuderen. In dit project ga ik op zoek naar mijn roots en de geschiedenis van mijn familie.

Het begon allemaal nog voor mijn geboorte. Mijn oma Anka verliet haar geboortedorp Kamenica, in het voormalige Joegoslavië, om als gastarbeider in Nederland te gaan werken. Ze liet haar familie en vrienden achter, in de hoop hen snel weer te zien.

In Nederland kreeg mijn oma een dochter – mijn moeder. Zij stuurde mijn moeder en haar zusjes terug naar Kamenica, zodat ze konden wennen aan het land van herkomst. Om in contact te blijven, schreven ze elkaar brieven. Mijn oma hoopte altijd terug te keren naar Kamenica.

Maar na de dood van president Tito kwam er een einde aan die droom, en keerden mijn moeder en haar zusjes definitief terug naar Nederland.

Veertig jaar later reisde ik met mijn moeder terug naar Kamenica, op zoek naar oude vrienden en familie. Mijn moeder vreesde dat niemand haar nog zou herkennen en dat veel mensen inmiddels waren vertrokken. Tot onze verrassing bleek al snel dat ze niet vergeten was.

Ik probeer te begrijpen waarom mijn oma haar dorp ooit verliet. Terwijl ik rondkijk, zie ik mensen leven zonder luxe – en ik stel me de vraag: is luxe echt noodzakelijk? Wat maakt mensen nu écht gelukkig?

evanhamond@gmail.com

www.evelinevanhamond.com

Instagram: @eveneeff

Floor Martens

°1998, Reuver, Nederland

2015 - 2019: Maastricht Academy of Fine Arts & Design

2020 - 2021: Jan van Eyck Academy Limburg Beeldende Kunst (stipendium)

Solotentoonstellingen:

2024: Adem, ECI Cultuurfabriek, Roermond

2018: Papershop, Hasselt

2021: Studio #4, Bonnefantenmuseum Maastricht

Publicaties:

2019: Bloedmooi (eigen uitgave)

2022: Gedacht (Jan van Eyck Academy)

2025: Verstrengeld (Hopper & Fuchs)

Onderwerpen van deze serie foto's zijn vergankelijkheid, emotie en kwetsbaarheid. Net als in de natuur kunnen we in ons zelf een cyclus herkennen. Op fysiek en mentaal (emotioneel) niveau en op lange en korte termijn groeien, bloeien en sterven we. Wat deze foto's betreft: De bloemetjes in het gras laten zich zien in de zomer, een Amaryllis bloem kondigt in de winter de lente al aan; lichamen uitgestrekt en verbonden met de omgeving, we bevinden ons tussen eb en vloed; een huisdier overlijdt en leg ik vast in de handen van mijn moeder, net voor we het terug geven aan de aarde.

Deze foto's representeren een heen en weer deinen, een ademen, een terugtrekken en aanspoelen, een komen en gaan als seizoenen, zoals ons gemoed, zoals dag en nacht.

info@floormartens.com

www.floormartens.com

Flor Hoornaert

°2001, Leuven, België

2019 : Toegepaste beeldende kusten (Wijnpers - Leuven)

2020 - 2024 : Bachelor Fotografie Narafi, Luca School of Arts Brussel

2025 - heden : Fotografie Luca school of arts in Genk (Master)

Ik maak voornamelijk persoonlijke en intiemere beelden met vaak een surrealistische sfeer erond.

Ingewikkeld

Ik zie mijn lichaam als ingewikkeld
Ik zie het niet als goed of slecht
Het is ook wat verveeld of ambetant
Of soms een beetje goed of zelfs fijn
Maar het is niet vaak echt gewoon goed
Vaak zit er ook wat vreemd bij

Voor mezelf ben ik een vreemdeling,
Een vreemdeling die in de knoop zit en waar de toeschouwer niet weet wat er mee te doen.

Het is ingewikkeld

florhoornaert@gmail.com

www.instagram.com/a_little_picture_girl/

Hugo Istace / Justine Menghini

°1997, Arlon, Belgique / °1998, Bruxelles, Belgique

Justine Menghini est artiste plasticienne.

2018 - 2021 : peinture à l'Académie royale des Beaux-Arts de Bruxelles (ARBA-ESA)

2024 : diplômée en photographie documentaire à l'ESA Le 75

Hugo Istace a suivi un parcours mêlant sciences sociales et pratiques artistiques.

2020 : bachelier en sociologie à l'Université Libre de Bruxelles (ULB)

2019 - 2022 : formation en photographie à l'ESA Le 75

2023 : master en sociologie à l'ULB.

Leur projet commun L28 a été exposé en 2025 à la Biennale de Molenbeek-Saint-Jean et à l'espace Contretype.

L28

Le projet L28 explore le site de Tour & Taxis, à la lisière du centre historique de Bruxelles. Ancienne plateforme logistique, le site est devenu une friche urbaine après la désindustrialisation, avant d'être réaménagé par un groupe de promoteurs privés et les pouvoirs publics. Cette transformation a vu émerger les parcs de Tour & Taxis et L28.

Réalisée en duo à la chambre photographique, la série interroge les dynamiques de pouvoir, les formes d'appropriation et de dépossession de l'espace urbain. Après les confinements de 2021, le parc L28 redevient un lieu de passage et de rencontres. Les jeunes, souvent en dehors des cadres scolaires et familiaux, investissent cet espace où les frontières entre public et intime s'effacent.

Devenu symbole du « Bruxelles de demain » — entre durabilité affichée et attractivité économique — le site est au centre d'un discours politique porté par les autorités publiques, mais suscite également tensions et débats, notamment autour de la spéculation foncière. Le projet documente friches, chantiers et nouvelles infrastructures, tout en questionnant les récits qui accompagnent ces mutations.

hugoistace97@gmail.com / menghini.justine@gmail.com

Manon Timmers

°2001, Liège, Belgique

2020 - 2023 : Etudes de photographie à l'ESA Saint-Luc Liège.

I've been interested in photography since I was 14. I'm 24 now, and I recently graduated from ESA Saint-Luc Liège to make it my profession. I love many types of photography and enjoy experimenting with a wide range of shooting techniques, both old and modern, and in all formats. Alongside this, I also have a strong interest in writing and cinema.

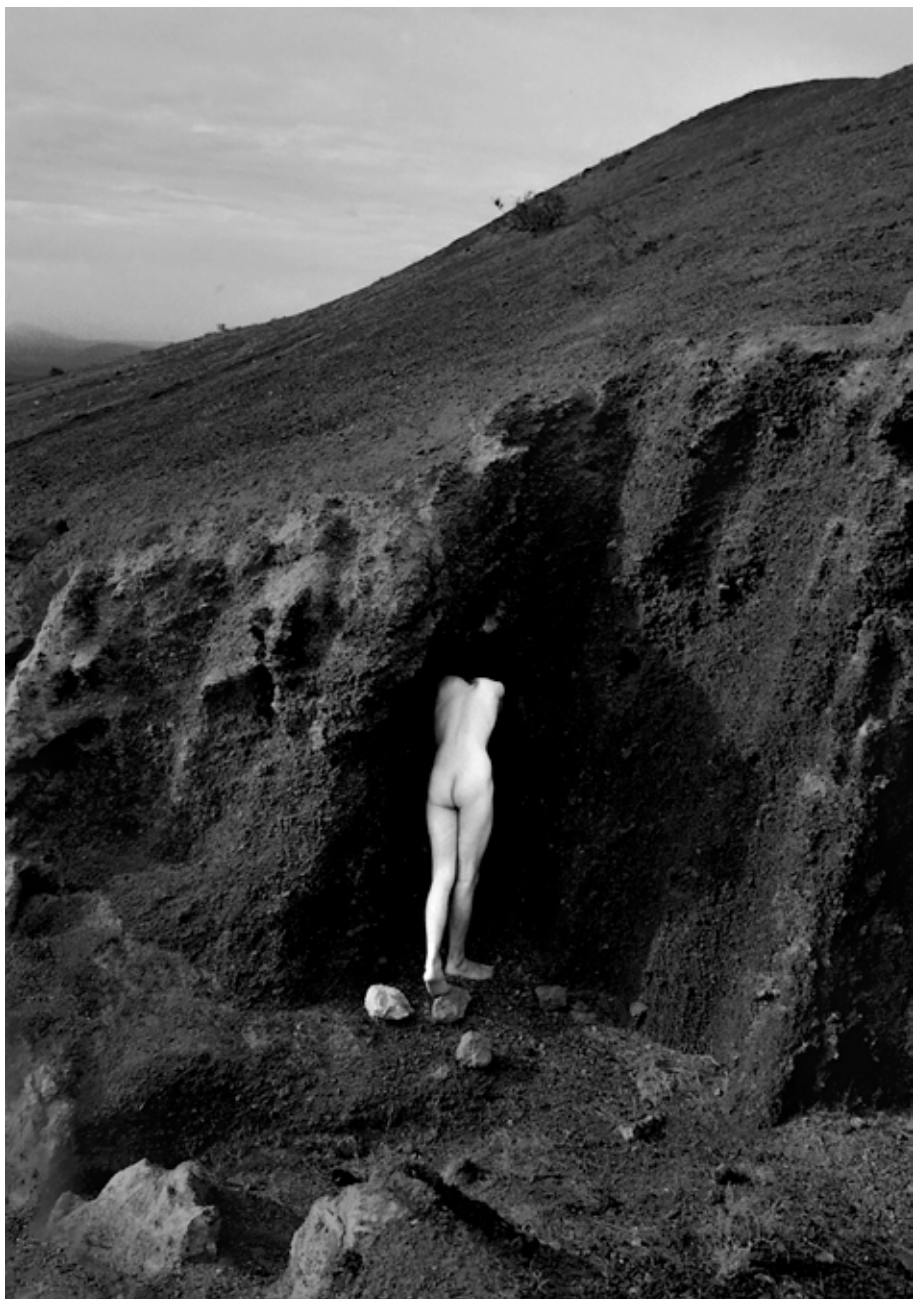
These images were taken during my little brother's 12th birthday party. He had invited a few friends over for a summer afternoon in the inflatable pool we have at home. I was moved by this moment, which showed both the end of childhood innocence and the beginning of the questions that come with adolescence, along with the changing relationship to the body as it transforms. I wanted to capture the lightness of their reunion, the nostalgia of summer holidays, from the burning sun to water fights and ice creams melting in their hands. It's a tribute to summer memories and to that strange yet beautiful time of life called pre-adolescence.

manon.timmers@hotmail.com

<https://manontimmers.wixsite.com/portfolio>

Instagram: @manon.tmrs

Marjolein Callewaert

°2000, Mechelen, België

2021-2024: Bachelor fine arts | Sint Lucas Antwerp

2024-2025: jewelry design, goldsmith course | Syntra pxl Hasselt

2024-ongoing: Glass-work | DKO Academy Berchem

2025-2027: Master fine arts, Insitu department | Royal Academy of Antwerp

Curatorial project

2023: The time to go has come; A transformational story | Antwerp

Solo show

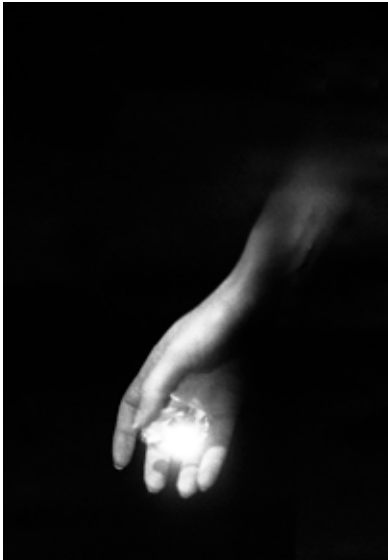
2023: Drinking from the bottomless well | Sint-Laurentius chapel, Antwerp

‘Beyond Time’

My series reflects on the landscape as an entity and the body as a landscape, and their interrelation. Most pictures are taken during the night and in caves, where naked bodies mark their presence. I tend to look for places where unspoken thoughts live, where time seems to go slower and where I am able to feel and listen deeply. The landscape introduces me to a spell of the senses. Intuition guides me to a dreamscape where light and dark reflect the unknown and the collective unconscious.

marjoleincallewaert@outlook.com

Instagram: @callewaertmarjolein

Rosalie Dirven

°2005, Brussel, België

2023 - 2025: 2de bachelor biologie VUB.

Mijn reeks telt 5 beelden die genomen zijn met een analoge Minox camera. De foto's zijn gemaakt in Roemenië, Egypte en Bosnië.

Telkens zijn het mensen die ik vanuit mijn sociale geremdheid vanop een afstand observeer. Ik hou van simpele composities die rust uitstralen waarin mensen figureren in een esthetisch lijnenspel.

rosaliedirven@gmail.com

Stanislaw Switala

°2002, Warsaw, Poland

Stanisław Świtała is a photographer and graphic arts student at the Academy of Art and Design in Wrocław. His documentary work explores themes of history, authoritarianism, isolation, religion, and the human relationship with nature.

Working across Poland, the Maghreb, and the Middle East, he focuses on communities in transition and landscapes marked by cultural change.

This photographic project documents disappearing traditions and rural life in Bieszczady, a remote mountainous region in southeastern Poland near the Ukrainian border. Known for its cultural distinctness, Bieszczady was once home to communities that identified with neither Polish nor Ukrainian nationality, but maintained their own language and customs. Now part of the European Union, the region is experiencing rapid cultural and economic change.

While walking through the Carpathians, I encountered and photographed people living in isolation, many of them still inhabiting old wooden huts without modern conveniences. A central focus of the series is the tradition of charcoal burning—once a vital trade during Soviet times, when local forests were used to produce fuel for steel production. Today, only one village continues this practice, while former charcoal burners often live in camper trailers, struggling to sustain themselves.

I'm drawn to stories of people who must adapt to harsh environments, and how those ways of life are changing as younger generations leave and tourism begins to reshape the region.

stanislaw.switala12@gmail.com
stanislawswitala.com

Yasmine Lavoine Poniatowski

°1998, Paris, France

- **Exhibition at Hôtel des Academies et des Arts de Paris**
- **Trainis at ARTFOTO MODE**
- **VIP Venezia Festival**

The presented selection is a hunt for physical connections and tenderness between people. Wait until the moment happens, like a paparazzi would wait for someone famous to come out of a building.

lawskilawski@gmail.com

Eliza de Morais Lopes da Silva

°2000, Leuven, België

2023: afgestudeerd fotograaf, Narafi, Brussel.

2024: grafisch design Syntra Leuven

Secrets of the Night

Regelmatig trekken mijn zus en ik laat in de avond samen de straten van ons dorp in. Terwijl de wereld slaapt, lopen wij onder sterren en lantaarns en in de stilte van de nacht.

In die donkere uren delen we waar we overdag over zwijgen: geheimen, twijfels en dromen. De nacht luistert in stilte. Geen oordelende blikken, geen haast.

Er is iets aan de nacht dat je uitnodigt om je masker af te zetten. Misschien omdat niemand kijkt. Misschien omdat stilte moed geeft.

elizademorais.photo@hotmail.com

<https://elizademoraisphoto.myportfolio.com/work>

Instagram: @eliza_de_morais

Simon Clement

1996, Gent, België

Simon Clement is een Belgische fotojournalist die zich toelegt op conflict, verzet en mensenrechten. Hij werkte in Syrië, Oekraïne, Mexico, Libanon, Myanmar en Koerdistan, waar hij menselijke verhalen vastlegt in complexe en vaak gevaarlijke omstandigheden. Simon behaalde een master fotografie aan KASK School of Arts in Gent. Zijn beelden verschenen onder meer in De Tijd, Trouw, Apache.be, VRT, Knack, The Economist en Frankfurter Allgemeine Zeitung. Hij werkte mee aan een documentaire over waterconflicten in Noordoost-Syrië voor de VRT en bracht reportages over onder andere de vluchtelingenkampen in Jenin, mentale gezondheid van Oekraïense soldaten en de opkomst van Hezbollah na 7 oktober 2023. Zijn langetermijnprojecten omvatten onder meer de strijd tegen bruinkool in Duitsland en de Koerdische kwestie in het Midden-Oosten.

Sinds 7 oktober 2024 reis ik als conflictfotograaf regelmatig naar het Midden-Oosten om de gevolgen van de oorlog in Gaza te documenteren. Wat begon als een opdracht in het zuiden van Libanon, groeide uit tot een breed visueel onderzoek naar hoe dit conflict golven van instabiliteit en verdriet door de hele regio stuurt.

In Libanon bracht ik tijd door in vluchtelingenkampen waar gezinnen al generaties lang ontheemd zijn. In Jordanië legde ik protesten vast van burgers die zich solidair verklaren met Gaza, maar ook de politieke spanning die daardoor oploopt. In Israël fotografeerde ik jonge extremistische activisten die humanitaire hulp aan Gaza actief proberen te blokkeren, terwijl ik in Tel Aviv en Jeruzalem ooggetuige was van een groeiend intern protest tegen het regeringsbeleid.

Ook de Westelijke Jordaanoever vormt een belangrijk onderdeel van dit project. Daar documenteerde ik gewelddadige invallen in vluchtelingenkampen zoals Jenin, het precarie bestaan van Palestijnse arbeiders die hun inkomen in Israël verloren, en hoe religieuze feestdagen als Eid overschaduwd worden door angst en verlies.

Met dit project verzamel ik het werk dat ik de voorbije drie jaar maakte rond de oorlog in Gaza en haar bredere impact op de regio. Het zijn beelden van conflict, verzet, rouw en veerkracht — een poging om de menselijke gevolgen van deze langdurige crisis zichtbaar te maken, ook ver buiten het directe strijdtoneel.

simon.clement.kurkumakin@gmail.com

Instagram: [@simonclement_photographer/](https://www.instagram.com/simonclement_photographer/)

Zhourui Guo

°1998, Hunan, China

2021: Bachelor Software Engineering, Nankai University

2024: Master in Computer Technology, Academy of Sciences, Beijing

2025 ongoing: PhD student Visual Analytics, KULEuven

Exhibitions

2023: Particule Lyon

2023: Red Door Gallery, Copenhagen

These photos capture the biggest transformation in my life.

The first photo represents the reason I left China. In August 2022, I was traveling in Inner Mongolia. On the second day of my trip, a single positive COVID test appeared in the city center. Immediately, the highways were shut down, no one was allowed in or out, and I was forcibly driven to my accommodation. I was trapped in a hotel for 20 days, paying for my own stay but not allowed to leave the room. The government provided barely enough food to survive—only one type of vegetable, no meat, and sometimes not even rice. I never imagined I could face hunger in my own country. It was the darkest period of my life. Every morning I woke up to no news about when the lockdown would end. People without proper protective gear would come and swab our throats for tests. I cried constantly, breaking down every day. At one point, I even thought about ending my life to escape the suffering. The only thing that kept me going was the thought that I had to leave China, to live in a place where I could breathe freely, and not just be a number in someone else's political performance.

In 2024, I applied for a PhD at KU Leuven and successfully moved to Belgium. The second photo was taken on my first weekend in Leuven, in a library where sunlight streamed through the windows. The vibrant colors took my breath away. In that moment, I realized I could still feel beauty, still embrace life. It was the beginning of a new chapter.

The third photo shows my first visit to the Belgian coast. Over the past nine months, there have been highs and lows, but through my own eyes, I've witnessed my transformation. This is my rebirth.

zhourui.guo@student.kuleuven.be

<https://littledevilbig.github.io/about/>

Fotoboek Field Trip | Drukkerijbezoek Zwartopwit 11 september 2025

© Walter Van der Perren

Je hebt de beelden. Je hebt het concept, misschien zelfs de vormgeving. Nu komt het er op aan om dat boek écht te maken. Foto's presenteren in een drukwerk: dat opent een weelde aan mogelijkheden. Van eenvoudig tot complex, van goedkoop en origineel tot duur en óók origineel.

Unexposed wijdde al eerder workshops aan fotoboek-creatie, en toont elk jaar voorbeelden in de toonkasten van expo PhotoTWENS. Dit jaar zet het samen met sponsor Zwartopwit een bedrijfsbezoek op. Er is immers geen betere plek om je te oriënteren dan bij mensen die jaar in jaar uit toonaangevende boeken maken. De high-end drukkerij Zwartopwit is zo een plek., Ze werkt trouwens nauw samen met die andere sponsor van PhotoTWENS, Arctic Paper Benelux, producent van hoogwaardige papiersoorten.

Tijdens het bedrijfsbezoek neem je een duik in de wereld van formaten, druktechnieken, papieren, afwerkingen,... en kan je de vragen stellen die je op weg helpen naar je eigen boek.

PRAKTISCH: donderdag 11 september 2025

Drukkerij Zwartopwit, Grensstraat 9, 2270 Herenthout

11.00 – 15.30 uur (broodjeslunch voorzien)

Het aantal plaatsen is beperkt.

Het bedrijfsbezoek is gratis maar vooraf inschrijven is verplicht.

Mail naar info@unexposed.eu met vermelding van je voornaam, naam, 'Fotoboek Field Trip'.

Fotograaf: toekomst gezocht? | Gespreksavond 23 september 2025

De PhotoTWENS-laureaten en hun leeftijdsgenoten zijn met veel drive aan hun fotografieopleiding begonnen. Ze verleggen bakens, jagen dromen na, gaan helemaal voor een eigen project, experimenteren volop. Na de opleiding komt een andere realiteit de hoek om loeren: hoe een inkomen halen uit fotografisch werk en welke compromissen komen daar bij kijken? Dan begint een niet zo evidente zoektocht die voor elke jonge of startende fotograaf weer anders is, met heel wat twijfels onderweg:

- was fotografie wel de juiste keuze, kan ik hier mijn beroep van maken of ga ik nu een totaal ander pad inslaan?
- hoe zet ik me op de kaart als fotograaf en zal het me daarbij ook lukken om mijn werk te verkopen en betalende opdrachten te krijgen?
- hoe hou ik daarbij ook nog mijn eigen drive en dromen vast?

In onze gespreksavond gaan jonge fotografen met mekaar hierover in debat. Want horen welke drempels en twijfels een ander heeft ervaren, doet deugd. En horen hoe iemand die drempels is over geraakt, geeft inspiratie.

Lore Stessel en **Julie van der Vaart** vertellen over hun fotografisch werk maar ook over de drempels die zij hebben ervaren en hoe zij ermee zijn omgegaan. Daarna gaan we in gesprek met laureaten van PhotoTWENS over hun zoektocht en antwoorden met onder meer Floor Martens, Freya De Vos, Simon Clement.

An Olaerts is onze gastvrouw.

An Olaerts – Foto: © Noor Andrea

PRAKTISCH: dinsdag 23 september 2025

Kapel Romaanse Poort, Brusselsestraat 63, 3000 Leuven

18.30 uur: mogelijkheid tot bezoeken van de tentoonstelling

19.30 – 22.00 uur: Gespreksavond

Het aantal plaatsen is beperkt.

Toegang is gratis maar vooraf inschrijven is verplicht.

Mail naar info@unexposed.eu met vermelding van je voornaam, naam, 'gespreksavond'.

Premiebeeld 2025

This Premium image is part of my series 'a hunt for physical connections and tenderness between people', exhibited at PhotoTWENS 2025 (see p. 36-37).

Yasmine Lavoine Poniatowski

Word sympathisant van PhotoTWENS

Om in de toekomst PhotoTWENS te kunnen blijven waarmaken, hebben we financiële steun nodig. Daarom biedt Unexposed/PhotoTWENS een 'Premiebeeld' aan. Van dit Premiebeeld worden 20 exclusieve genummerde en gesignde hoogwaardige fotoafdrukken gemaakt in A3 formaat op HAHNEMÜHLE FINE ART — Photo Rag Baryta 310 gram, een niet te missen kunstwerk.

U ontvangt dit Premiebeeld als u PhotoTWENS financieel ondersteunt met een gift van €200,00. De opbrengst wordt integraal gebruikt om de werking van PhotoTWENS uit te bouwen en dus jonge fotografen te ondersteunen.

Het Premiebeeld 2025 is van de hand van laureate **Yasmine Lavoine Poniatowski**.

Interesse? Neem contact op met Unexposed via:

Lea Winkeler - lea.winkeler@pandora.be - +32 (0) 473 96 59 60

Alvast van harte bedankt!

© Herman Vanaerschot

PhotoTWENS 2026

FOTOGRAFEN VOOR PHOTOTWENS 2026

Ben je tussen 20 tot en met 29 jaar, dan kun je je kandidaat stellen voor PhotoTWENS 2026. Mail naar info@unexposed.eu en we zenden je de nodige deelnemingsinformatie.

STAGIAIRES / VRIJWILLIGERS Ben je gebeten door fotografie en heb je wat voorkennis van cultuur -en/of event-management, communicatie, of andere relevante vaardigheden, kom dan het team van UNEXPOSED bijstaan (periode maart - september 2026). Mail je voorstel naar info@unexposed.eu en we evalueren je kandidaatstelling.

DES PHOTOGRAPHES POUR PHOTOTWENS 2026

Si vous avez entre 20 et 29 ans, vous pouvez poser votre candidature pour l'édition 2026 de PhotoTWENS. Envoyez un e-mail à info@exposed.eu et nous vous envoyons toutes les informations nécessaires à la participation.

DES STAGIAIRES / DES VOLONTAIRES Êtes-vous dédié(e) à la photographie, et avez-vous des compétences élémentaires dans le domaine culturel ou/et dans la gestion d'événements, de la communication, ou d'autres domaines pertinents? Venez rejoindre l'équipe d' UNEXPOSED (de mars à septembre 2026). Envoyez un e-mail avec votre propos à info@exposed.eu et nous évaluerons votre candidature.

PHOTOGRAPHERS

Are you between 20 to 29 years? Then you can apply for the 2026 edition of PhotoTWENS. E-mail your application to info@unexposed.eu and we will send you the necessary participation information.

INTERNS / VOLUNTEERS Are you a photography enthusiast, possessing elementary skills in culture and/or event management, communication or other relevant knowledge? Come and join the UNEXPOSED team (from March to September 2026). E-mail your application to info@unexposed.eu and we will evaluate your candidacy.

Foto © Paul Laes

Foto © Paul Laes

Paul Laes — Fotograaf, docent fotografie, mede-oprichter van 'Unexposed'

Leuven, 1947 - 2024

Docent fotografie aan Academie Leuven (SLAC)

Paul studeerde fotografie aan het Sint Lucasinstituut te Brussel.

Naast zijn job als docent ging hij aan de slag als zelfstandig fotograaf in de reclame-en modewereld. Hij fotografeerde ook talrijke kunstwerken voor museum M te Leuven.

In 2012 legde hij mee de grondslag van onze groep "Unexposed" met de jaarlijkse PhotoTWENS-expo's als resultaat.

De ganse tijd zette hij zich in voor het financiële luik van onze organisatie.

Paul, hiervoor onze oprechte en welgemeende dank!

In zijn eigen fotografie is hij een adept van de "eerlijke" fotografie die de onderwerpen toont zoals ze zijn. Bij een eerste blik blijken zijn foto's soms banaal, maar, als je beter kijkt boeien ze door de strakke beeldopbouw .

Mijn laatste ontmoeting met Paul was een dag voor zijn overlijden.

We dachten samen nog vele leuke momenten voor de boeg te hebben. Maar....helaas!

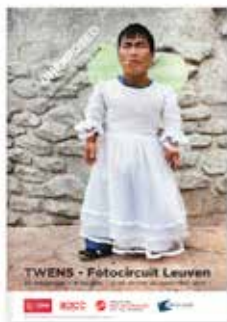
Samen met vele anderen zal ik hem missen!

Pol Leemans met de leden van Unexposed.

© Nathalie Samain

© Sanne De Wilde

© Zoë Parton

© An Denteneer

© Stefanie Schaut

© Karmen Ayvazyan

© Gena Kagermanov

© Milana Starklova

© Lukas van Bentum

© Amber Dooms

© Evan Karsten

© Zoë de Meulemeester

© Rosalie Dirven

Arctic Paper is een papiergroep met roots in Noord-Europa en een ongebreidelde passie voor het maken van grafisch fijn papier.

De verschillende papiersoorten nodigen uit tot creatieve ontwerpen en hebben een breed scala aan toepassingen.

DUMMYSHOP

In de dummyshop kan u stalen bestellen of een dummy laten maken voor uw volgende fotoboekproject. De dummy is gratis, u dient alleen de verzendingskosten te betalen.

<http://www.arcticpaper.com/nl-BE/Arctic-Paper/Arctic-Paper/Dummyshop/>

ARCTIC PAPER

From Earth with Love.

The new Munken campaign explores elemental identity codes of humanity aboard Spaceship Earth, presented as a curated journey in five stages that reveal the infinite possibilities of the Munken Design Range.

Discover the project at arcticpaper.com/munken

MUNKEN